

ISSN 2567-5273
DOI 10.30890/2567-5273

Editor: Shibaev Alexander Grigoryevich, *Doctor of Technical Sciences, Professor, Academician*

Scientific Secretary: Kuprienko Sergey, *PhD in technical sciences*

Editorial board: More than 210 doctors of science. Full list on pages 4

UDC 08

LBC 94

DOI: 10.30890/2567-5273.2021-16-05

Published by:

Sergeieva&Co

Lußstr. 13

76227 Karlsruhe, Germany

e-mail: editor@modern techno.de

site: www.moderntechno.de

Copyright
© Authors, 2021

About the journal

The International Scientific Periodical Journal "Modern Technology and Innovative Technologies" has been published since 2017 and has gained considerable recognition among domestic and foreign researchers and scholars.

Periodicity of publication: Quarterly

The journal activity is driven by the following objectives:

- Broadcasting young researchers and scholars outcomes to wide scientific audience
- Fostering knowledge exchange in scientific community
- Promotion of the unification in scientific approach
- Creation of basis for innovation and new scientific approaches as well as discoveries in unknown domains

The journal purposefully acquaints the reader with the original research of authors in various fields of science, the best examples of scientific journalism.

Publications of the journal are intended for a wide readership - all those who love science. The materials published in the journal reflect current problems and affect the interests of the entire public.

Each article in the journal includes general information in English. The journal is registered in INDEXCOPERNICUS.

Sections of the Journal:

Library of Congress Classification Outline	Sections
Subclass TJ / TJ1-1570	Mechanical engineering and machinery
Subclass TK / TK1-9971	Electrical engineering.
Subclass TA / TA165	Engineering instruments, meters, etc. Industrial instrumentation
Subclass TK / TK5101-6720	Telecommunication
Subclass TK / TK1-9971	Electrical engineering. Electronics. Nuclear engineering
Subclass TN / TN1-997	Mining engineering. Metallurgy
Subclass TS / TS1950-1982, TS2120-2159	Animal products., Cereals and grain. Milling industry
Subclass TS / TS1300-1865	Textile industries
Subclass TK / TK7800-8360	Electronics
Subclass T / T55.4-60.8	Industrial engineering. Management engineering
Subclass T / T351-385	Mechanical drawing. Engineering graphics
Subclass TA / TA1001-1280, Subclass TL / TL1-484, Subclass TE / TE1-450, Subclass TF / TF1-1620	Transportation engineering, Motor vehicles. Cycles, Highway engineering. Roads and pavements, Railroad engineering and operation
Subclass TH / TH1-9745	Building construction
Subclass T / T55-55.3	Industrial safety. Industrial accident prevention
Additional sections	<i>Innovative economics and management, Innovations in pedagogy, Innovative approaches in jurisprudence, Innovative philosophical views</i>

Requirements for articles

Articles should correspond to the thematic profile of the journal, meet international standards of scientific publications and be formalized in accordance with established rules. They should also be a presentation of the results of the original author's scientific research, be inscribed in the context of domestic and foreign research on this topic, reflect the author's ability to freely navigate in the existing bibliographic context on the problems involved and adequately apply the generally accepted methodology of setting and solving scientific problems.

All texts should be written in literary language, edited and conform to the scientific style of speech. Incorrect selection and unreliability of the facts, quotations, statistical and sociological data, names of own, geographical names and other information cited by the authors can cause the rejection of the submitted material (including at the registration stage).

All tables and figures in the article should be numbered, have headings and links in the text. If the data is borrowed from another source, a bibliographic reference should be given to it in the form of a note.

The title of the article, the full names of authors, educational institutions (except the main text language) should be presented in English.

Articles should be accompanied by an annotation and key words in the language of the main text and must be in English. The abstract should be made in the form of a short text that reveals the purpose and objectives of the work, its structure and main findings. The abstract is an independent analytical text and should give an adequate idea of the research conducted without the need to refer to the article. Abstract in English (Abstract) should be written in a competent academic language.

The presence of UDC, BBK

Acceptance of the material for consideration is not a guarantee of its publication. Registered articles are reviewed by the editorial staff and, when formally and in substance, the requirements of the journal are sent to peer review, including through an open discussion using the web resource www.sworld.education

Only previously unpublished materials can be posted in the journal.

Regulations on the ethics of publication of scientific data and its violations

The editors of the journal are aware of the fact that in the academic community there are quite widespread cases of violation of the ethics of the publication of scientific research. As the most notable and egregious, one can single out plagiarism, the posting of previously published materials, the misappropriation of the results of foreign scientific research, and falsification of data. We oppose such practices.

The editors are convinced that violations of copyrights and moral norms are not only ethically unacceptable, but also serve as a barrier to the development of scientific knowledge. Therefore, we believe that the fight against these phenomena should become the goal and the result of joint efforts of our authors, editors, reviewers, readers and the entire academic community. We encourage all stakeholders to cooperate and participate in the exchange of information in order to combat the violation of the ethics of publication of scientific research.

For its part, the editors are ready to make every effort to identify and suppress such unacceptable practices. We promise to take appropriate measures, as well as pay close attention to any information provided to us, which will indicate unethical behavior of one or another author.

Detection of ethical violations entails refusal to publish. If it is revealed that the article contains outright slander, violates the law or copyright rules, the editorial board considers itself obliged to remove it from the web resource and from the citation bases. Such extreme measures can be applied only with maximum openness and publicity.

УДК 821.133.1-1.09:159.923

THE PROBLEM OF SELF-IDENTITY IN P. VERLEN'S BOOK "CURSED POETS"

ПРОБЛЕМА САМОІДЕНТИЧНОСТІ В КНИЗІ П. ВЕРЛЕНА «ПРОКЛЯТІ ПОЕТИ»

Tveritina T.I. / Тверітінова Т.І.

с.ph.s., as.prof. / к.ф.н., доц.

ORCID ID: 0000-0002-7731-2040

Boris Grinchenko Kyiv University, Kyiv, Tymoshenko, 13-b, 04212

Київський університет імені Бориса Грінченка, Київ, Тимошенка, 13-б, 04212

У статті розглядається проблема самоідентичності в книзі літературних портретів «Прокляті поети» Поля Верлена. Книга включає нариси про поетів Т. Корб'єра, А. Рембо, С. Малларме, М. Деборд-Вальмор, О. Вільє де Ліль-Адана і самого автора. Мета дослідження – з'ясувати специфіку поняття «проклятий поет» і простежити його використання в характеристиці французьких митців 70-х рр. XIX століття, яких Верлен репрезентував в своїй книзі літературних портретів. Відзначається, що до цього часу книга Верлена з французької не перекладалася; сприйняття Верленом творчості обраних поетів суб'єктивне і подається в дусі імпресіоністичної критики. Аналіз наведених віршів цих поетів дозволяє з'ясувати їхнє прагнення до самоідентичності і подолання конфлікту між власним «Я» та навколишнім світом.

Ключові слова: П. Верлен, Т. Корб'єр, А. Рембо, С. Малларме, М. Деборд-Вальмор, О. Вільє де Ліль-Адан, прокляті поети, самоідентичність.

Чільне місце в творчій спадщині французького поета, прозаїка і літературного критика Поля Верлена посідає цикл літературних портретів «Прокляті поети» (1883), який репрезентував його сучасників Т. Корб'єра, А. Рембо, С. Малларме, а пізніше, в 1888 р., ще був доповнений нарисами про М. Деборд-Вальмор, О. Вільє де Ліль-Адана і самого автора. Ще в XX столітті дослідники Л. Г. Андрєєв, Г. К. Косіков, Д. Д. Обломієвський, Д. С. Наливайко, П. Птіфіс, Ж.-А. Борнек, Е. Циммерман, І.-А. Фавр та інші звернули увагу на те, що саме Верленові належить заслуга відкриття творчості «проклятих поетів», які в літературному процесі посіли місце між представниками групи «Парнас» та «школою Малларме». Їх ще називали поколінням 1870-х, поетами, які сповістили сучасникам про початок доби символізму.

Втім змушені зазначити, що з французької книга Верлена «Прокляті поети» ще не перекладалася, в наукових роботах про неї згадують лише принагідно. З останніх досліджень слід відзначити статтю С. О. Фенко «Поетика книги літературних портретів Поля Верлена «Прокляті поети» (2019) та книгу І. І. Гаріна «Прокляті поети» (2020), в якій список митців «нешасної свідомості» (Гегель) подається розширеним. На думку І. І. Гаріна, «прокляті» - не класифікація, а поетична доля, структура свідомості, темперамент, ставлення до світу, стану духа, тривога, страждання, біль» [1, с. 3]. Тож в широкому сенсі слова «прокляті поети» - «більшість митців, які жили коли-небудь», бо «прокляття», що тяжіє над ними, «було глибиною екзистенціального дару, станом між жахом і захватом від життя...» [1, с. 3].

Серед проблем окреслення кола «проклятих поетів» і визначення їхніх характерних рис не останнє місце посідає проблема самоідентичності Верлена

як автора і суб'єкта дослідження, його власна характеристика обраних поетів, про творчість яких згадують лише у вузькому колі фахівців і в зв'язку з визначенням творчості Верлена; і, врешті, власне усвідомлення своєї долі цих поетів в творах, які залучає до своєї книги Верлен. Цим і був обумовлений вибір нашого дослідження.

Мета статті – з'ясувати специфіку поняття «проклятий поет» і простежити його використання в характеристиці французьких митців 70-х рр. XIX століття, яких Верлен репрезентував в своїй книзі літературних портретів.

Під час дослідження були використані культурно-історичний, історико-літературний, психоаналітичний методи, що дозволяє виявити специфіку самоідентичності митця через його творчість та сприйняття її сучасниками.

У невеликій передмові (“*Avant-propos*”) до останнього прижиттєвого видання автор зауважує: «Це досконалі Поети, про яких нам доводилося говорити... Досконалі за уявою, досконалі в експресії... Але прокляті! [4]. Як слушно зазначає дослідниця С. О. Фенко, задум книги Верлена був «своєрідним викликом суспільству, яке забуло про великих поетів, що були гідні літературного воскресіння, твором Проклятого про Проклятих» [3, с. 92].

Поети, які разом з Верленом сформувалися під впливом філософії декадансу (А. Шопенгауер, Ф. Ніцше) з її індивідуалізмом, інтуїтивізмом, імморалізмом, агностицизмом, «духом Бодлера» у мистецькому світовідчутті, відбивали в своїй творчості трагізм і духовну кризу епохи *fin de siècle*. На думку А. Д. Онопрієнко, наскрізним мотивом європейської поезії цього періоду є мотив «туги життя» (“*l'ennui de vivre*”), «інваріантними структурно-семантичними складовими комплексу... якого є танатологічні, ескапістські, релігійно-філософські мотиви, мотиви саморуїнування та любовної туги»

[2, с. 7]. Отже, Верлен не випадково визначає коло саме цих поетів: в їхній творчості він знаходить знайомі і зрозумілі йому мотиви, прагнення самоідентифікації і подолання конфлікту між власним «Я» та навколишнім світом.

Відкриває список «проклятих поетів» Трістан Корб'єр (справжнє ім'я Едуард Жоашен Корб'єр). Романтик, який мріяв стати моряком, але через тяжку хворобу був змушений жити на березі океану, він болісно відчував себе не пристосованим до життя. Він і пішов з життя раніше за інших, в неповні тридцять років, ніким не визнаний, байдужий до успіху та слави. Лише за десять років після його смерті нарис Верлена приверне увагу сучасників до його віршів і особистості.

Верлен уникає характеристики людини, яка померла “*de chic, de boire ou de phtisie*” (від фантазії, від пиття чи від споживання) [4]. На його думку, Корб'єр – поет із своєю неповторною особливістю, яка зараховує його до кола «проклятих поетів». Найкраще за поета можуть говорити його твори. Це – «шалена лихоманка таланту й веселості» («Спасіння»), намагання усвідомити суть свого життя («Підсумок»). Це, нарешті, «Епітафія», в якій Корб'єр з властивою йому гіркою іронією пише про себе, вибудовуючи образ знедоленого, невизнаного поета, який прожив безглузде життя: «Он умер стгоряча или погублен ленью. / А если он живет, то преданный забвенью»,

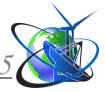
«Пришел – никто его не ждал, / Возник – не там, где пропадал» (Переклад В. Орла) [4]. Недоладність в творчості («И все вразброд, все кувырком»), невлаштованість в житті, відсутність життєвої енергії («Жил, равнодушье заслужив, / Днем спал, с тоски глаза смежив. / Гуляка праздничный – и праздный, / Шатун, бродяга несуразный»), приреченість на самотність перетворили життя цього «новозавітного блудного сина» на парадокс: «И умер он, желая выжить, / И жил, желая умереть. Лежит он бессердечным прахом: / Успех – сполна, провал – с размахом» [4].

Артюра Рембо – героя наступного нарису – власне, відкрив Верлен, наполегливо стверджуючи в літературних колах, що цей оригінальний поет – юний геній, який вже в 16-17 років «був наділений всім поетичним багажем» [4]. Знаючи, що Рембо, який зневажливо ставився до сприйняття своїх поезій, вже давно відмовився від літератури і невідомо де блукає в пошуках нового щастя за межами Франції, Верлен намагається зробити огляд його творчості з ретельністю критика і захватом близького друга.

Для аналізу творів Рембо Верлен вибирає найбільш провокаційні вірші («Вечірня молитва», «Ті, що сидять», «Зачаровані», «Шукачки вошей»). Неприйняття вульгарності й моралі сучасного суспільства простежуються у гостросатиричному вірші «Паризька оргія, або Париж заселяється знову». З огидою й ненавистю Рембо зображує розпусне метушливе життя столиці, життя численних «блазнів, королів, недоумків, чинуш», над якими вивищується Інший, Поет, який згори споглядає на їхнє злиденне життя: «Ну, а поет збере Низотних Душ ридання, / Воляння проклятих, Убивць жорстоких глум, / І бичуватиме Жінок вогнем кохання, / І строфи виринуть: «Оце злочинний тлум!»» (Переклад В. Ткаченка) [4]. Отже, «чарівник на «П'яному кораблі», він створив «імперію чудової Сили», вражаючи чудесами «тонкості, справжньої невизначеності, чарівності.... Але проклятий самим собою, цей Проклятий Поет» [4]. Верлен з жалем зазначає, що Рембо, на відміну від Корб'єра і Малларме, ніколи не прагнув надрукувати свої вірші. Лише «Сезон у пеклі» - єдина прозова книга, надрукована за життя поета, яку він «кинув в обличчя століттю» [4].

Стефана Малларме, спокійного, врівноваженого вчителя англійської мови одного з паризьких ліцеїв, почали сприймати як видатного поета і теоретика символізму теж після виходу книги Верлена. Малларме намагався в своїй творчості кристалізувати розпорошені в повітрі сучасного життя настрої занепадництва і незадоволеності, томливої туги і заперечення причетності до того, що відбувалося, жаги пошуку чогось іншого, невідомого, але справжнього.

Називаючи Малларме «люто обдарованим романтиком», незважаючи на негативну оцінку критиків, Верлен зазначає, що «цей чистий поет залишиться таким рівно до того часу, доки буде існувати французька мова» [4]. Обираючи для оригінальної імпресіоністичної характеристики маловідомі твори, Верлен зазначає, що оголошує еру гласності для Малларме. В повному обсязі він включає в свій нарис такі вірші, як «Марне благання», «Рок», «Поява», «Святá», «Поема пожегтвування».

Нагадуючи про негативні відгуки впливового «Le Courrier du Dimanche», Верлен зазначає, що цей щирий поет знає і відчуває себе «проклятим схемою всіляких інтересів» [4]. Звідси його захоплення творчістю Е. По, його усвідомлення в сонеті «Гробниця Едгара По» приреченості поета на зневагу натовпу: «Сквозь ризу брентную, бессмертьем осиянный, / Грозя подъемлет он сверкающий свой меч / Над непознавшими, что та больная речь / Царю гробов была ликующей осанной. / Как гидра некогда отпрянула виясь / От блеска истины в божественном глаголе, / Так вопияли вы, над гением глумясь, / Что яд философа топил он в алкоголе» (Переклад І. Анненського) [4].

Марселіну Деборд-Вальмор Верлен зараховує до проклятих поетів завдяки її «очевидній, але абсолютній невідомості» [4]. Тож обов'язок автора розповісти про неї якомога повніше і детальніше. Верлен пише про неї шанобливо: «Чистота дружби і в той же час кохання цієї цнотливої жінки – ніжної і гордовитої – що ще потрібно сказати, щоб порадити прочитати всі її твори?» [4]. Наводячи її вірші «Лист жінки», «Східний день», «Відмова», «Занепокоєння», «Два кохання», «Дві дружби», Верлен супроводжує їх коментарями на кшталт «божественно», «цнотлива сильна пристрасть», «величний і гордий стиль», «цей геній, що зачаровує самого себе» [4]. Наскрізним мотивом лірики поетеси є мотив любовної туги. Її поезія – це ліричний щоденник закоханої жінки, матері, сестри, яка попри всі негаразди долі зберегла ніжність серця і чуйність душі. Верлен пише, що вона «першою з поетів... з величезним щастям використовувала незвичайні ритми,... вона художник без надмірного знання», «єдина геніальна і талановита жінка цього століття і всіх століть, можливо, в компанії Саффо і святої Терези» [4].

Незважаючи на те, що поет Вільє де Ліль-Адан вже відомий, Верлен мотивує його належність до проклятих поетів тим, «що він не достатньо славний в наш час» [4]. Створюючи психологічний портрет поета-сучасника, Верлен виділяє такі характерні риси, як «безмірна гордість», «тривожна піднесеність», «несподіваний сміх», «крайне ледарство», парадокси поведінки – все те, що характеризує поета-джентельмена, відомого в артистичній богемі нічного Парижа, «яка знає і якщо не любить, то захоплюється цією геніальною людиною» [4]. До огляду творів Вільє де Ліль-Адана Верлен залучає як його драматичні й прозові твори («Бунт», «Новий світ», «Аксель», «Єва майбутнього»), так і вірші («Пробудження», «Прощання», «Зустріч», «На березі моря»), з яких проступає образ самого автора: похмурого меланхоліка, зануреного в містику. Походження Вільє де Ліль-Адана (нащадок давнього, але збіднілого дворянського роду), неприйняття світу буденності з буржуазною практичністю та розвитком технічного прогресу сприяли формуванню його ескапізму, створенню світу власних фантазій, в яких він поставав самотнім мандрівником, зневажливим до моральних принципів і комфортного життя, до якого прагнули звичайні люди. Лише успіх, як зазначає Верлен, зможе «зняти прокляття, що тяжіє над чудовим поетом» [4].

І, нарешті, сам Верлен, «Pauvre Leliane», як він себе називає (анаграма імені та прізвища Paul Verlaine), проклятий поет з найсумнішою долею, негаразди якої він пояснює своїм відвертим характером і м'якістю серця. Про це йдеться в

наведених цитатах з книги «Мудрість» і «Милосердя» («Я маю лють кохати, моє слабке серце шалене і злиться від слабкості») [4]. Розповідаючи про своє життя – «справжню бурю», він згадує про щасливе дитинство, після якого перебування в інтернаті ліцею стало потрясінням і психологічною травмою. Раннє захоплення різними спокусами життя перетворило його «на потворного негідника з мріями в голові» [4]. Намагаючись усвідомити специфіку своєї особистості, поет відзначає позитивний вплив релігії. Власне не тільки життя, а й творчість свою він розподіляє на два періоди: до 1880 року і після, коли в його творах з'явилися інші ідеї, «в яких католицизм розкривав свою логіку і свої ілюзії, свої заклинання і свої жахи, й інше, суто мирське, чуттєве, з сумним добрим гумором і сповнене гордості за життя» [4].

Заслуга Верлена як автора літературних портретів полягає в формуванні концепції «проклятого поета», в виокремленні кола митців, яких він вважав незаслужено забутими і до яких потрібно було повернути увагу. Його імпресіоністична критика, на відміну від традиційної, суб'єктивно й емоційно передає враження від творчості цих митців, в якій відчувається їхній трагізм буття, неприйняття натуралізму навколишнього світу, внутрішня свобода і усвідомлений вибір – зневажливість до успіху і слави заради дотримання вічних цінностей мистецтва і збереження власної ідентичності.

Література

1. Гарин И. И. Проклятые поэты. Харьков: Фолио, 2020. 496 с.
2. Онопрієнко А. Д. Мотив «туги життя» (“l'ennui de vivre”) у поезії французького та російського символізму: автореф. дис. ... канд. філол. наук. Бердянськ: Бердянський державний педагогічний університет, 2019. 23 с.
3. Фенко С. А. Поэтика книги литературных портретов Поля Верлена «Проклятые поэты». *Филологические науки. Вопросы теории и практики*. 2019. Т. 12. Вып. 8. С. 91-96.
4. Verlaine P. *Les Poètes maudits*. Paris : Librairie Artheme Frayard, 2013. URL. : http://www.poetes.com/textes/ver_poemau.pdf (дата звернення 19.03.2021).

References

1. Garin, I. I. (2020). *Prokljatye pojety* [The Cursed poets]. Har'kov: Folio [in Russian].
2. Onoprienko, A. D. (2019). *Motyv «tuhy zhyttia» (“l'ennui de vivre”) u poezii frantsuz'koho ta rosij's'koho symbolizmu* [The motif of "longing for life" ("l'ennui de vivre") in the poetry of French and Russian symbolism]. Extended abstract of candidate's thesis. Berdyansk: Berdyansk State Pedagogical University [in Ukrainian].
3. Fenko, S. A. (2019). *Pojetika knigi literaturnyh portretov Polja Verlaine «Prokljatye pojety»* [Poetics of the book of literary portraits by Paul Verlaine "The Cursed poets"]. *Filologicheskie nauki. Voprosy teorii i praktiki - Philological sciences. Questions of theory and practice*. Vol. 12, 8, 91-96. [in Russian].
4. Verlaine P., (2013). *Prokljatye pojety* [The Cursed poets]. Paris: Artem Frayard Library. URL. : http://www.poetes.com/textes/ver_poemau.pdf (Last accessed: 19.03.2021). [in French].

The article considers the problem of self-identity in the book of literary portraits "Cursed Poets" by Paul Verlaine. The book includes essays about poets T. Corbier, A. Rimbaud, S. Mallarmé, M. Debord-Walmore, O. Ville de Lille-Adan and the author himself. The purpose of the

study is to elucidate the specifics of the term "cursed poet" and to trace its use in the French artists' description of the 70s of the XIX century, which Verlaine represented in his book of literary portraits. It is noted that until now Verlaine's book has not been translated from French; Verlaine's perception of the selected poets' work is subjective and presented in the spirit of Impressionist criticism. The analysis of these poets' pieces of poetry reveals their desire for self-identity and overcoming the conflict between their own self and the world around them.

Key words: *P. Verlaine, T. Corbier, A. Rimbaud, S. Mallarme, M. Debord-Walmore, O. Ville de Lille-Adan, cursed poets, self-identity.*

Стаття відправлена 07.04.2021 р.

<http://www.moderntechno.de/index.php/meit/article/view/meit16-05-107> 123

AREA OF LAND ART. INTERSECTION POINTS WITH LANDSCAPE DESIGN

ОБЛАСТЬ ЛЕНД-АРТА. ТОЧКИ ПЕРЕСЕЧЕНИЯ С ЛАНДШАФТНЫМ ДИЗАЙНОМ
Kokhan N.M. / Кохан Н.М.

<http://www.moderntechno.de/index.php/meit/article/view/meit16-05-115> 131

FACTORS OF DECONFLICTIZATION AND CONSOLIDATION OF MODERN UKRAINIAN SOCIETY

ЧИННИКИ ДЕКОНФЛІКТИЗАЦІЇ ТА КОНСОЛІДАЦІЇ СУЧАСНОГО
УКРАЇНСЬКОГО СОЦІУМУ
Averianova N.M. / Авер'янова Н.М., Voropayeva T.S. / Воронаєва Т.С.

Innovations in philology and linguistics

Иновации в филологии и лингвистике

<http://www.moderntechno.de/index.php/meit/article/view/meit16-05-006> 142

THE FORMATION OF STUDENTS' FOREIGN LANGUAGE COMMUNICATIVE COMPETENCE AS A NECESSARY CONDITION FOR THEIR PROFESSIONAL TRAINING IN CONDITIONS OF HIGHER EDUCATION INSTITUTION

ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
СТУДЕНТІВ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ЇХНЬОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ
ЗА УМОВ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ
Yatsiv S. O. / Яців С.О., Velianyk Ju. L. / Веляник Ю.Л.

<http://www.moderntechno.de/index.php/meit/article/view/meit16-05-014> 148

PHILOSOPHY OF NATURE IN THE NATION-CENTRIC CONCEPT OF UKRAINIAN POETS: ARCHETYPE, ROOTEDNESS, PERSPECTIVE

ФІЛОСОФІЯ ПРИРОДИ В НАЦІОЦЕНТРИЧНІЙ КОНЦЕПЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ
ПОЕТІВ: АРХЕТИП, ЗАКОРІНЕНІСТЬ, ПЕРСПЕКТИВА
Vekua O.V. / Векуа О.В.

<http://www.moderntechno.de/index.php/meit/article/view/meit16-05-015> 152

LANGUAGE DESIGNATION ACUTE INFECTIOUS INTESTINAL DISEASES

МОВНЕ ПОЗНАЧЕННЯ ГОСТРИХ ІНФЕКЦІЙНИХ КИШКОВИХ ЗАХВОРИЮВАНЬ
Snyutsia V. G. / Синиця В. Г. , Teleku M. M. / Телеку М. М.

<http://www.moderntechno.de/index.php/meit/article/view/meit16-05-060> 160

THE PROBLEM OF SELF-IDENTITY IN P. VERLEN'S BOOK "CURSED POETS"

ПРОБЛЕМА САМОІДЕНТИЧНОСТІ В КНИЗІ П. ВЕРЛЕНА «ПРОКЛЯТІ ПОЕТИ»
Tveritina T.I. / Тверітінова Т.І.